

der som en streng republikansk Cato, som en Mand, der betragter det som sin moralske Opgave at vaage over den sunde Moral her i Landet. Nej, Skørterne maa saamænd gerne være ret korte paa Varieteerne, der er ikke noget i Vejen, men alvorlige, dygtige Skuespil forbydes. Den Maade, hvorpaa Censuren udøves, er ved at blive ganske latterlig. Censor skrider ind overfor bestaaende Teatre og paalægger dem, hvornaar de maa opføre visse Skuespil, og hvornaar de ikke maa, om de før Jul maa opføre Forbryder-Skuespil, eller om de ikke hellere skulle vente til efter Jul.

Jeg nævnedes før, at den Maade, paa hvilken Ministeriet og særlig Justitsministeren udøver denne Bevillings- og Censurmyndighed, som han desværre efterhaanden ved Forholdenes Ugunst har faaet, ikke just er Udtryk for Hævdelsen af den strenge offentlige Moral — nej, det er Synd at sige; den ene Lotteribevilling efter den anden uddeles i Flæng og Spræng: Landbrugs-lotteriet sidste Vinter, der skulde ophjælpe den ædle Hesteavl og det mindre Landbrug, et Lotteri til Opførelse af en Rytterstatue af Christian IX ovre paa Fyn, det vestindiske Lotteri — Lotteri, Lotteri, Lotteri. Jeg ser paa det forelagte Finanslovsforslag, at de dansk-vestindiske Øer ere anslaaede at give et Overskud paa 17,000 Frcs. Den samlede Indtægt anslaaes til 634,000 Frcs., hvoraf 560,000 skulde komme fra Lotteriet. Jeg synes, Danmark er godt i Færd med at blive et nyt Monaco, og jeg synes paa den Maade at gøre vort Land til en Spillebule baade her og der skal ikke ophjælpe den offentlige Moral.

Og saa følger jeg til, at det efterhaanden er blevet saadan, at Folk rundt omkring spørge om Grundene til enhver saadan Handling, som Ministeriet og særlig den højtærede Justitsminister foretager sig. Naar f. Eks. Justitsministeren uddeler Bevilling til et Landbrugslotteri, der skal ophjælpe den ædle Hesteavl og det mindre Landbrug og fremme Væddeløbsbanen ved Ordrup Krat, spørge Folk om Grundene, og Grundene findes for øvrigt ogsaa, de ere ganske nærliggende. Der findes Grunde i Justitsministerens eller hans Slægtinges Besiddelse, som ganske sikkert ville stige betydeligt i Værdi ved den ny Væddeløbs-

bane; det er ikke heldigt for den offentlige Moral, ikke heldigt for den sunde demokratiske Politik, at Folk saadan ved enhver Handling, som en Minister foretager sig, spørge om de personlige Grunde dertil.

Nu ser jeg i disse Dage, at den højtærede Justitsminister har givet Bevilling til et Apotek ude paa Gl. Kongevej, og i Modsætning til, hvad der tidligere har været Tilfældet, at man kun fastsætter Zonen, hvori et Apotek skal ligge, fastsættes nu selve Husnummeret, hvor det skal være. Man spørger om Grunden dertil. Den højtærede Justitsminister holder ellers meget af at holde sin Haand over Grundejerinteresser; i dette Tilfælde synes det ikke at være saaledes, idet den højtærede Justitsminister overordentlig faderligt har forhandlet med Værten i Forvejen for at sikre den Farmaceut, der skal rykke ind der, en passende og rimelig Husleje. Saaledes gaar den højtærede Justitsminister omkring som en Harun al Raschid — det er tidligere sagt — eller som en tyrkisk Pasha og søger at gøre godt og ondt, hvor han kan komme til, og navnlig det sidste kommer han desværre tidt til.

Naar man læser om det, jeg her har fremdraget, kommer man til at tænke paa hans store Forbillede Hakon Jarl. De huse Trællen Karkers Ord om Hakon Jarl, som havde saa travlt med Mændene — og for Resten ogsaa med Konerne —, og som efter Oehlschlægers Ord havde saa mange Ting i Hovedet og skulde „passe paa os alle sammen“ og altid være, hvor det kneb. Den højtærede Justitsminister er ogsaa altid til Stede, hvor der er noget at knibe.

Den højtærede Konseilspræsident var inde paa Socialismen — jeg skal om et Øjeblik komme tilbage dertil —, men jeg vil bede ham, naar han taler om det ny kommende Samfund, da ikke at glemme det bestaaende Samfund, det kapitalistiske Samfund. Havde man sociale Røntgenstråler, hvormed man kunde se ind deri, vilde man faa slemme Ting at se. Jeg har straks efter Systemskiftet, ved Finanslovens 1ste Behandling, lyst efter en Aktielov, og der blev fra Ministeriet svaret, at en saadan skulde komme, der forelaa allerede en Kommissionsbetænkning fra Indenrigsminister Bramsen. Men den er